18. Kui leeretuse ohjus on, siis wõetako leeri
teigent ja pannes ohja sees pääs nii
sõnna; kui siis leib ärte tõmmab, sello
ja ämm. – ?–.

19. Kui loom ära on rõnnud, siis ei tohi
temo õtsja midtke, kuhu ja kuhu wõtko.
Kõik wana mees sõnel nuuksi: A temal
olen nüüd kõik, kui ta noor mees sello
ollen, oleks neplias õrakadnud ja ben
õtsin teda ulgo ulga, ega ei oleks ometi
leidnud; nonenu wünaki õige tuliste
wällä: ejanna ja siis tulen nüüd valge
oleng ja jatkan teda ini sügawamale
mätsa. Wünaki tulen tunde ikka
pääle. A sis õigp oleng nüüd ei ole ja
pulen tagasi. Kaasime ohja pärast
leidnud ta ommo oleng neplias näitke. J
temä-walge ollen kommitsed. —

20. Kes Sinempuudä ööse tõise tehes loom
pütu sisse mõne elajä-pää wiis, siis
Kuulus sõnal-pulen loomi ära. —

Õnne
sündmuline
Jaanuaris,
H. Kosenson.

(184)

Saadud 18 17/VI 92.

1. Wõdras wanapagan poisi mand käinud.

Nüüd pääs ommatand üttes kuidrunud
ja sis tuud ruk minnu sõnäle ära kau-
gele seenä; ega nakanu ise ega üö tagasi
ei pääs mannu käimä.
Päris mõtelen: A sis om sis wanna kuidrunk
ked ta onu ommati. Päris jäänu ise
päris päiwäle pätmenne ja tõise ma-
sem ümätä tenä käest nõudnu: A
mis tall wiga om ja kas tenä ise
ega üö käis. Päis ei ole ümbert ütle-
ütlenu, kas käis ja mis tall wiga om,
ega ümäti ütlenu ära: A tenä käis
ehe ümber wasta, kas teda waatanu
käis. Päris ütlenu: A sis kellegi õige
kuidrunk ei ole ja keegi tenä pärgo
mannu ei ütlenu ümäti.
Jark ütlenu päisile: A sis mind wõe
Kui wanapagan ei ja A ta päisi
peaks ehe ommatamisega ära-tegema,
A tenä enge sõs enäle seen.
Nüüdsi tulla sõs ehe nakanu ja te-
di sest kimpust ära päästen. Lõp.

2. Miespäärst pereniku kirjas seanu.

Nüüd pereniku wõtsen ennäle noore naise
ja sis naas naine nakanu jällen enna
päisi ennastama; ega pereniku-

?